

der ganske vist ikke i høj Grad kan tænkes at være Tilhænger af Lærefriheden, naar det gælder hans egen Menighed, men som altid forlanger, at Folkekirken skal have Lærefrihed. Samme Mand har en Kapellan, som i alt Fald ikke er blevet ordineret i den danske Folkekirke, men som er ordineret af ham selv i hans Frimenighed uden at have aflagt Præsteløfte. Vi staaar altsaa overfor den Mulighed, at vi kan faa Præster ind i den danske Folkekirke, som ikke har aflagt Præsteløfte, og som principielt ikke vil aflægge Præsteløfte. Det kan selvfølgelig ikke gaa an.

Det er ogsaa et Spørgsmaal, om man kan anse 5 Aars Virksomhed som fyldestgørende for de under Punkt 3 nævnte Præster, som vel nærmest vil være amerikanske Præster. Det vil af Bilagene fremgaa, hvorledes den Mand, som kender bedst til amerikanske Præster, nemlig Biskop G. Koch, der selv har været med til at uddanne saadanne, ser paa den Uddannelse, som dansk-amerikanske Præster har faaet. Han kender dem meget nøje af egen Erfaring, og det er en lidet opmuntrende Erfaring. Jeg skulde derfor antage, at det vilde være rimeligt at forhøje det Antal Aar, de skal have virket som Præster, og at kræve Vidnesbyrd, der sikrede os imod, at det blev, hvad der utvivlsomt er mest nærliggende, de dansk-amerikanske Præster, som man ikke ønsker at bruge i Amerika, vi fik herover. Maaske kunde der ogsaa kræves ved denne Kategori en særlig Begæring og Indstilling fra en Menighed, der kender dem personligt og af specielle Grunde ønsker en saadan Præst.

Ved Punkt 3 vil man lægge Mærke til, at Lovforslaget tillægger de fungerende Biskopper en særlig Prøvet. Med Hensyn til denne mener jeg, der i Lovforslaget bør gives saadanne Regler, at man sørger for en vis Ensartethed i Behandlingen af disse eventuelle Kandidater i de forskellige Stifter. Der er ikke Spor af Mening i, at man f. Eks. kan slippe nemt igennem i, lad os sige Aalborg Stift, men derimod ikke i Viborg Stift eller omvendt. Der maa være en vis Ensartethed indenfor den danske Folkekirke ogsaa med Hensyn til dette.

Ganske særlig gælder dette Punkt 5. Fra en enkelt Side eller fra to Sider er der blevet sagt, at dette Punkt ansaa man for det mindst ønskværdige. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at dette Krav er kommet stærkt frem fra kirkelig Side. Det er vel fremsat fra det teologiske Fakultet, men det teologiske Fakultet er igen foranlediget til at fremsætte dette Ønske ved Henvendelse

fra Mænd, der repræsenterer bl. a. Københavns Kirkefond. Der er ikke Tvivl om, at de Mænd, der har faaet en anden akademisk Uddannelse, sidder inde med en Modenhed og en Kundskabsmængde, der gør, at de meget let paa egen Haand kan tilegne sig teologiske Kundskaber. Naar den Slags Mænd ønsker at træde i Kirkens Tjeneste, kan jeg ikke tænke mig nogen bedre. Mænd som, lad os sige, Professor Westergaard eller en kristen Læge gælder dette om. Vi har for nylig set Eksempel paa, at en Skolemand har taget teologisk Embeds eksamen. Det vilde efter min Mening være ganske rigtigt, om man havde tilladt denne Magister, der var Gymnasieleærer i København, og som nu maatte anvende flere Aar paa at faa teologisk Embeds eksamen, at gaa ind i Kirkens Tjeneste paa lettere Vilkaar, tilmed da han med Interesse i en Aarrække havde deltaget i Søndagsskolearbejdet og andet kirkeligt Arbejde. Den Slags Mænd kan man være tjent med at faa, overhovedet ældre Personer, som gennem Livets Erfaring er kommet til et bestemt kristeligt Standpunkt og for øvrigt ved deres Dannelse staaar paa et saadant Standpunkt, at de overalt i Menigheden maa blive respekteret. Mig forekommer det, at Punkt 5 er et Punkt, som man fra Kirkens Side maa se hen til med Glæde.

Men ogsaa her er der Tale om en Prøvelse fra Biskoppens Side, og saavel her som med Hensyn til Punkt 6 er det af stor Betydning, at den Ret, der saaledes bliver tillagt Biskoppen, udøves ens i alle Stifter. Jeg maa anse en ensartet Fremgangsmaade ved Prøvelsen for nødvendig, og det er ogsaa ønsket af Biskopperne selv, at man maatte faa en ensartet Fremgangsmaade.

For øvrigt maa jeg tilføje, at naar Biskopperne faar saa stor en Indflydelse, bør de ogsaa staa som Menighedernes anerkendte Talsmænd, og jeg kan derfor ganske slutte mig til, hvad et anset Blad for nylig har gjort opmærksom paa, at et Lovforslag som dette i Virkeligheden forudsætter kirkevalgte Biskopper. De Biskopper, som bliver paaoktrojeret os fra Kirke ministeriet, egner sig ikke altid til paa Menighedernes Vegne at bestemme, hvem af saadanne ekstraordinære Mænd der er skikkede til at komme i Kirkens Tjeneste. Jeg maa ærlig talt ogsaa sige — jeg tror ikke, nogen af vore Biskopper vil føle det som en Fornærmelse —, at flere af Biskopperne er meget lidt teologisk anlagte, ikke mindst de, der er kommet ind i den sidste Tid, og jeg er meget i Tvivl om, at de er